

Χαραυγή
5/12/1982

ΓΡΑΜΜΑΤΑ και ΤΕΧΝΕΣ

4 ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΥ

Κάθε τόσο μας έρχονται από τον κατεχόμενο βορρά κάτι ταλαιπωρημένα χαρτιά, που θυμίζουν το Κρυφό Σκοτειό. Κόλλες από μαθητικά τετράδια, γράμματα σχεδόν παιδικά, μισοσβυσμένα από τις κακουχίες. Μόλις βρεθεί, με χίλιους κόπους κάποιος μεταφραστής της τουρκικής γλώσσας, αρχίζουν, μέσα από κείνα τα ταπεινά χαρτιά να κάνουν την εμφάνισή τους (όπως μέσα στην άμμο τα ψήγματα του χρυσού) κάτι σίχιοι λαμπεροί που μας αφήνουν άλαλους.

Τέτοιοι ήταν οι σίχιοι των Τουρκοκυπρίων ποιητών που συμπεριλήφθηκαν στην έκδοση της ΕΔΟΝ «Κάτω από τον ίδιο ουρανό». Τέτοιοι ήταν κι' οι σίχιοι του νεαρού ποιητή με την υπογραφή «Ένας Τουρκοκύπριος», που η «Χαραυγή» δημοσίευσε σε δυο περιπτώσεις.

Φαίνεται πως το νήμα προχωράει, κι υφαίνεται υπόγεια, αργά, αλλά σταθερά. Τώρα, με την υπογραφή «Δεύτερος Τουρκοκύπριος» μας ήρθαν τα τέσσερα σημερινά ποιήματα.

Μιά ποίηση όλο υγεία, αλήθεια και πάθος γεννιέται στα κατεχόμενα. Την θρέφει η αγάπη στην πατρίδα και την ποτίζει η πίστη στον κοινό αγώνα για ειρήνη και αδερφοσύνη. Η ποίηση αυτή είναι ένα παρακλάδι της Κυπριακής Ποίησης. Έτσι πρέπει να τη χαιρετίσουμε σαν πολιτεία, επίσημα πια και συστηματικά κι' όχι τυχαία και σπασμωδικά, και να την αποκαταστήσουμε όπως της αξίζει.

Είναι καιρός να πάψει η λέξη «εναναπροσέγγιση» να αποτελεί ένα κενό όρο σκοπιμότητας, ξεχασμένη στα ράφια, και να μετατραπεί σε μια απόδειξη έμπρακτη της πίστης μας στις προοδευτικές δυνάμεις της από κει μεριάς, που όλο και πληθαίνουν.

Έλλη Παιονίδου

Ειρήνη

Θάρθει μια μέρα ξαφνικά
σαν μουσαφίρης αναπάντεχος
σαν κάτι που το περιμένεις, ή
σαν κάτι που δεν το περιμένεις.

Θάρθει, και θα καθίσει στη γωνιά
μάτια ζεστά - ζεστά.

Μπορεί και νάχει πρόσωπο και χέρια λαβωμένα
Μπορεί και νάναι ολόλευκο φτερό περιστεριού.

Στα χέρια θα κρατά ψωμί κι' ελιά
στα χείλη θάχει το εμβατήριο.

Ενιαίο και ανεξάρτητο

Κλάδος ελιάς, λευκή σημαία
μικρή γαλάζια θάλασσα

Μαύρο, κατάμαυρο σταφύλι,
χρυσό πορτοκάλι
πράσινο, καταπράσινο πεύκο
κόκκινο χώμα, αχνίζει ιδρώτα,
αχνίζει αίμα το νησί.
Πότε επιτέλους θ' ανεμίσει η σημαία.

Μια μέρα, οπωσδήποτε

Σε χαιρετώ, Κύπρος, ωραία μου
Ο ήλιος σου ακουμπά στο μέτωπο μου,
η πρασινάδα σου ευωδιάζει,
η θάλασσα σου ευωδιάζει

Έφαγα το ψωμί σου, Κύπρος μου,
και το νερό σου ήπια
Χαλάλι ας γίνει
Χέρι με χέρι Κύπρος μου, θα περιμένουμε
τις γελαστές μέρες που θάρθουν
μαζί τραγουδία ηλιόλουστα θα τραγουδήσουμε
και θα χορέψουμε μαζί.

Πλησιάζουν

Κύπριος είμαι
γιος των χρυσιών πορτοκαλιών
και των τσαμπιών με τ' άγουρα σταφύλια
Σε σας το λέω αυτό:
Καθώς η άνοιξη γαντζώνεται και σκαρφαλώνει
απ' την κοιλάδα στο βουνό
βήμα το βήμα, φυλλαράκι - φυλλαράκι,
έτσι γαντζώνονται να σκαρφαλώσουν
οι μέρες της χαράς.

«ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΣ»

Κατά λέξη μετάφραση:
Ηλία Πέτροβιτς Καζανή
απόδοση ποιητική:
Έλλη Παιονίδου